

Dan Diaconu: Rai vs iad?

🕒 Acum 2 minute   👁 1 Vizualizari   📖 5 Timp de citire

Să începem cu câteva constatări de-a dreptul șocante. Prima este cea legată de concentrarea pieței americane de capital. Pentru cei care nu știu, acesta este un indicator al „polarizării pieței”, arătându-ne cât din capitalizare este concentrată în dreptul celor mai mari companii listate. În anii 90, primele zece companii listate cumulau doar 15% din capitalizarea totală a pieței. În 2023 valoarea respectivă a atins 28%. Practic s-a dublat!

US stocks have had periods of high

🗨️ f 🐦 in 🍷 ✉️ 🕒

>

Însă, ceea ce e și mai șocant, vedem în graficul alăturat(evidențiat de Goldman într-un material publicat săptămâna trecută). Ca să-l înțelegeți aveți nevoie de câteva explicații suplimentare. Noțiunea de bază a acestui grafic este așa-numita „percentilă 75”. În cazul de față este vorba de punctul în care 75% dintre companii au capitalizarea mai mică decât societatea situată la percentila 75, iar 25% dintre companii au o capitalizare mai mare decât aceasta. Ei bine, graficul prezintă capitalizarea celei mai mari companii din indicele S&P 500 față de compania aflată la „percentila 75”. Este un grafic istoric, având date începând cu 1925! După cum limpede puteți observa, în prezent compania cu cea mai mare capitalizare este de 750 de ori mai mare decât compania de la percentila 75! Ca să aveți o reprezentare a dimensiunii, tot pe grafic puteți observa că la momentul Bulei Dot-Com valoarea indicatorului era de 511, iar în timpul Marii Crize din 1929-1930 ajunsese la ... 728, adică sub actuala valoare. Suntem, de departe, în cea mai mare nebunie din istorie.

Tot ca o oglindă a mega-concentrării de care avem parte, este relevant un alt indicator care ne spune că 10% dintre acțiunile listate pe piețele de capital americane au 75% din întreaga piață. E colosal. De altfel, toată lumea a văzut limpede cum întregul tractor al pieței americane e reprezentat de câteva companii care tot cresc la un nivel absolut nebunesc!

Treaba devine și mai interesantă dacă punem întreaga imagine „incitantă” a pieței de capital din SUA în oglindă cu finanțele acestei țări. Probabil vor fi unii care-mi vor spune că în SUA o asemenea comparație nu-și are sensul deoarece companiile sunt total separate de stat. Hmm, dacă aș fi răutăcios aș arăta cu degetul către marile companii tehnologice care cenzurau în vremea pandemiei exact așa cum le cerea statul și fără să-și pună prea multe întrebări. Dar chiar și fără argumentul anterior, trebuie să fim conștienți că stabilitatea

economiilor în general și, automat, a companiilor, depinde direct de sănătatea financiară a unui stat. De aceea comparația nu e absolut deloc lipsită de fundament.

Wall Street Journal ne deschide o perspectivă interesantă într-un [articol](#) publicat în urmă cu două zile. De fapt, cel mai șocant este graficul care deschide articolul(vezi imaginea alăturată) în care putem vedea limpede că emisiunile Trezoreriei SUA au ajuns la nivelul din pandemie, care-i și cel mai mare nivel din istorie! În 2023 au fost emise 23 trilioane în titluri de trezorerie, iar începând cu anul trecut există o cadență de creștere a datoriei SUA cu un trilion la fiecare 90 de zile.

Este sau nu normal ceea ce se întâmplă? Raportându-ne la PIB, vom observa că Guvernul SUA cheltuiește viguros. S-a ajuns acum ca nivelul cheltuielilor guvernamentale(ca procent din PIB) să fie la nivelul celor din timpul celui de-al Doilea Război Mondial, ceea ce e o nebunie absolută. Pe atunci SUA ținea un război pe trei continente, în timp ce acum se implică prin intermediul unor proxy-uri dubioase. Oricum, de scurs, banii nu se scurg pe război, ci într-o schemă frauduloasă în care întreg statul american este cangrenat de corupție.

La ora actuală gradul de îndatorare al SUA este de 124%, dar cu actuala dinamică de accelerare poate ajunge destul de repede la 130%. Ce-i cu acest 130%? E un indicator fatidic deoarece, din 1800 până în prezent, din 52 de țări care au depășit nivelul de 130% din PIB, 51 au intrat în default. Însă, în ceea ce privește SUA, treburile stau mult mai sulfuros deoarece, dacă ne uităm bine, întreaga structură a PIB-ului este una construită – aș spune eu – de-a dreptul fraudulos. Practic totul este falsificat și șurubărit din pix pentru a arăta bine. Constatând eșecurile în linie ale SUA, putem bănuși justificat că avem de-a face cu o grosolană manipulare statistică, pe modelul pe care un prost de la UE l-a scăpat în public „*atunci când cifrele nu arată bine, mințim pur și simplu*”.

După cum puteți observa, unul dintre cele mai dezastruoase state din punct de vedere al finanțelor publice, are cea mai fabuloasă creștere a pieței de capital. O creștere neoprită, în care indicele de volatilitate practic n-a existat câteva luni la rând. Despre ce este vorba? Dacă vi se pare că piața de capital e raiul în timp ce finanțele publice ale SUA sunt iadul, vă înșelați. De fapt iadul acela dezastruos al finanțelor statului face ca piața de capital încă să mai fie capabilă să mimeze „colțul de rai”.

În realitate însă, mizeria pe care o vedem în finanțele publice, o vom vedea ieșită la suprafață și pe piața de capital. La fel ca PIB-ul american și piața de capital e tot o minciună, doar că aceasta are parte de mai mult marketing. Însă istoria ne-a arătat că, până la urmă, orice bulă bursieră sfârșește în sânge. Și, după cum bine

știm, atunci când e sânge pe burse, statul trebuie să intervină. Uitându-ne în structura finanțelor americane întrebarea logică este: „CU CE???”. Ei bine, asta va fi extrem de interesant de văzut. Și-o vom vedea mai

---

Într-un punct al articolului de azi, va voi da și răspunsul întrebării din titlu. Nu, piața de capital americană nu e raiul, ci tot un iad, dar mult mai frumos marketat. Deci nu avem niciun „rai vs iad”, ci două fețe ale iadului care în curând își vor arăta fața lor reală care se va dovedi șocant de hidoasă.

Autor: Dan Diaconu

Sursa: <https://trenduri.blogspot.com/>

Despre autor

editor

